**האי** כשורא דמטללתא. אומר ר"מ דאמתני' קאי דעד שלשים יום לא הוי חזקה והוי בחזקת שלא נתן מכאן ואילך הוי בחזקת שנתן ואמתי שפיר דקתניה הכא ולא בחזקת הכתים: **עד** שבעה יומי. לאו דוקא שבעה דבשמיני עצרת לא יוכל לסתור: **ואי** תבריה בבירה גדולה משתמש. (ה) זבזיזיה (ובבתליה) עד ד' אמות ובעובי הכותל במקום שנהגו אבל בתרבץ אפרני לא ר"ב נחמן דידיה אמר אפילו בתרבץ אפרני אבל רחבה שאחורי הבתים לא רבא אמר אפילו רחבה שאחורי הבתים / אמר רבינא האי כשורא דמטללתא: עד תלתין יומין לא הוי חזקה, בתר תלתין יומין הוי חזקה ואי סוכה דמצוה היא: עד שבעה יומין לא הוי חזקה, בתר שבעה יומין הוי חזקה ואי חבריה בטינא לאלתר הוי חזקה אמר אביי "שני בתים בשני צדי רשות הרבים זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו זה שלא כנגד זה ומעדיף" מאי איריא ברשות הרבים "אפילו רשות היחיד נמי? רשות הרבים איצטריכא ליה מהו דתימא נימא ליה "סוף סוף הא בעית לאצטנועי מבני רשות הרבים, קמ"ל דא"ל: רבים ביממא חזו לי בלילא (ג) לא חזו לי, את בין ביממא בין בלילא חזית לי - א"נ - רבים, כי קאימנא חזו לי כי יתיבנא לא חזו לי את חזית לי בין כי קאימנא בין כי יתיבנא, רבים, כי מעיינו חזו לי כי לא מעיינו לא חזו לי את ממילא נמי חזית לי. אמר מר "זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו זה שלא כנגד זה ומעדיף", פשיטא? לא צריכא דקדים חד מנייהו ועבד (ג) מהו דתימא נימא ליה אידך "שקול אוזינקא ועבדיה את כוליה" קמ"ל דא"ל "את, מ"ט לא עבדת, משום דמיתרע אשיתך, אנא נמי מיתרע ליה אשיתאי" אמר ר"נ אמר שמואל "נגג הסמוך לחצר חבירו עושה לו מעקה גבוה ד' אמות אבל לא ר"ב נחמן דידיה אמר אינו זקוק לד"א אבל זקוק למחיצת עשרה למאי: אי להיזק ראיה ארבע אמות בעינן אי לנתפס עליו כנגב' במסיפס בעלמא סגיא אי לגדיים, וטלאים בכרי שלא יזדרך בבת ראש' סני? לעולם לנתפס עליו כנגב: במסיפס מצי משתמט ליה ה) [אמר "ממצורי, קמ"ל] במחיצת עשרה לא מצי משתמיט ליה. מיתיבי אם היה חצר למעלה מגגו של חבירו אין נזקקין לו מאי לאו אין נזקקין לו כלל? לא, אין נזקקין לד' אמות אבל נזקקין למחיצת עשרה. איתמר שתי חצרות זו למעלה מזו אמר רב הונא תחתון בונה מכנגדו ועולה ועליון בונה מכנגדו ועולה ורב חסדא אמר עליון מסייע מלמטה ובונה תניא כוותיה דרב חסדא שתי חצרות זו למעלה מזו לא יאמר העליון ירדיני בונה מכנגדי ועולה אלא מסייע מלמטה ובונה ואם היתה חצרו למעלה מגגו של חבירו אינו זקוק לו אמר רבי יוחנן: חד הוה דייר עילאי וחד הוה דייר תתאי, (ד) איתבר תתאי, א"ל תתאי לעילאי "תא ונבנייה", א"ל "אנא שפיר קא דארנא, אמר

**ואי** כשורא דמטללתא. אומר ר"מ דאמתני' קאי דעד שלשים יום לא הוי חזקה והוי בחזקת שלא נתן מכאן ואילך הוי בחזקת שנתן ואמתי שפיר דקתניה הכא ולא בחזקת הכתים: **עד** שבעה יומי. לאו דוקא שבעה דבשמיני עצרת לא יוכל לסתור: **ואי** תבריה בבירה גדולה משתמש. (ה) זבזיזיה (ובבתליה) עד ד' אמות ובעובי הכותל במקום שנהגו אבל בתרבץ אפרני לא ר"ב נחמן דידיה אמר אפילו בתרבץ אפרני אבל רחבה שאחורי הבתים לא רבא אמר אפילו רחבה שאחורי הבתים / אמר רבינא האי כשורא דמטללתא: עד תלתין יומין לא הוי חזקה, בתר תלתין יומין הוי חזקה ואי סוכה דמצוה היא: עד שבעה יומין לא הוי חזקה, בתר שבעה יומין הוי חזקה ואי חבריה בטינא לאלתר הוי חזקה אמר אביי "שני בתים בשני צדי רשות הרבים זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו זה שלא כנגד זה ומעדיף" מאי איריא ברשות הרבים "אפילו רשות היחיד נמי? רשות הרבים איצטריכא ליה מהו דתימא נימא ליה "סוף סוף הא בעית לאצטנועי מבני רשות הרבים, קמ"ל דא"ל: רבים ביממא חזו לי בלילא (ג) לא חזו לי, את בין ביממא בין בלילא חזית לי - א"נ - רבים, כי קאימנא חזו לי כי יתיבנא לא חזו לי את חזית לי בין כי קאימנא בין כי יתיבנא, רבים, כי מעיינו חזו לי כי לא מעיינו לא חזו לי את ממילא נמי חזית לי. אמר מר "זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו זה שלא כנגד זה ומעדיף", פשיטא? לא צריכא דקדים חד מנייהו ועבד (ג) מהו דתימא נימא ליה אידך "שקול אוזינקא ועבדיה את כוליה" קמ"ל דא"ל "את, מ"ט לא עבדת, משום דמיתרע אשיתך, אנא נמי מיתרע ליה אשיתאי" אמר ר"נ אמר שמואל "נגג הסמוך לחצר חבירו עושה לו מעקה גבוה ד' אמות אבל לא ר"ב נחמן דידיה אמר אינו זקוק לד"א אבל זקוק למחיצת עשרה למאי: אי להיזק ראיה ארבע אמות בעינן אי לנתפס עליו כנגב' במסיפס בעלמא סגיא אי לגדיים, וטלאים בכרי שלא יזדרך בבת ראש' סני? לעולם לנתפס עליו כנגב: במסיפס מצי משתמט ליה ה) [אמר "ממצורי, קמ"ל] במחיצת עשרה לא מצי משתמיט ליה. מיתיבי אם היה חצר למעלה מגגו של חבירו אין נזקקין לו מאי לאו אין נזקקין לו כלל? לא, אין נזקקין לד' אמות אבל נזקקין למחיצת עשרה. איתמר שתי חצרות זו למעלה מזו אמר רב הונא תחתון בונה מכנגדו ועולה ועליון בונה מכנגדו ועולה ורב חסדא אמר עליון מסייע מלמטה ובונה תניא כוותיה דרב חסדא שתי חצרות זו למעלה מזו לא יאמר העליון ירדיני בונה מכנגדי ועולה אלא מסייע מלמטה ובונה ואם היתה חצרו למעלה מגגו של חבירו אינו זקוק לו אמר רבי יוחנן: חד הוה דייר עילאי וחד הוה דייר תתאי, (ד) איתבר תתאי, א"ל תתאי לעילאי "תא ונבנייה", א"ל "אנא שפיר קא דארנא, אמר

**בבירה גדולה.** בית ארוך מאד וחלוק מתוכו להרבה חדרים (ה) קטנים והסכיר לזה אחד מהן הרי זה משתמש בכתליה כחורי הכתלים על פני ארכה מבחוץ עד ד' אמות **אף** שלא כנגד ביתו וכזיזים היולאים מכתלים: **וכטוני סכותא.** ברלשון יון אם הסכיר לו בה עלייה: **אבל בתרבץ אפרני לא.** דרך בני בירה תשובה להניח לה כנגד פתח המרקלין החשוב שבה כעין גינה קטנה לאויר ושולין בה דשמיסויפה המרלה לעניים ועשה לון רשות לזה לחלוק בכתלים כלפי שליט עשוי ליכנס לתוכו: **אבל רחבה שלאחורי הבתים.** כל היקף שלאחורי הבתים קרוי רחבה ושלפני הבתים קרוי חצר (ו) אין הרחבה מוסכרת לו להשתמש: **לא פוגע חוזקה.** אם סמכה על כותל חבירו ולא מיחה בתוך שלשים [יום] לא הויא חזקה לטעון ולומר פייסתיך במשות עד שולם דכל תלתין יומין לא קפיד אינים ולא מחי, סבור אחבי זה לריך לגל ולימים מוטעים ימלגו משם: **ואי סוכה דמצוה היא לבתר ז' הויא חזקה.** דכיון דשבקוה עלה יותר מן הלורך הוה ליה למחויי: **חוזקה.** ומדלא מיחה איכא למימר דזה פייסו במשות עד שולם שכן היה דרכם לקבוע סוכתן לצורך כל הימים והלכך מיד לאחר ז' הויא חזקה דלא דמי לסוכה דמטללתא דלא הוי חזקה עד תלתין יומין דההיא לגל בעלמא הוא דעבדה אבל סוכה זו לצורך כל ימות החג שבכל שנה עשאה. ע"כ: **זה שלא כנגד זה.** זה סותם נגנו לגד לפון וזה לגד דרום: **ומעדיף.** מוסך המעקה יותר מאלו הגג כדי שיהיה במקלת כנגד סתימתו של זה ומתוך כך לא יראה בהדיא לגנו של חבירו: **פשיטא.** דהאי פלגא והאי פלגא: **לא צריכא דקדים חד ועביד דידיה.** מעקה לאלו גגו קודם שבא לב"ד ואח"כ תבע את חבירו לעשות בשלו מהו דתימא הואיל והתחיל לעשות יגמור המעקה בגגו וזה יתן לו אלו הוצאה: **אוזינקא.** אליאה: **חוזקה.** (ז) דאי לא קדים אלא בא לב"ד על עסק המעקה ולא זה רולה לעשות בגגו ג) פשיטא דב"ד עושה פשרה ביניהם לעשות כל אחד אלו מעקה או האחד יעשה כולו וחבירו יחזיר לו שכר הוצאת אשיותא לבל השתא דקדים יכול לטעון לידך אילו לא קדמת אותי הייתי עושה כולו בגגי אבל לאלאין לא עבידנא דמריחא לי לחזר אחר פועלין בשביל דבר מועט. ע"כ: **לא אחרא אשיתאי.** מכובד הכנין שמכבידין על חומה ביון ממהרת לקלקל למעלה: **נגוה ארבע אמות.** משום היזק ראיה: **אבל בין גג לגג.** לא לריך דאמרינן בשמעתין קמייתא אבל קביעת אשמיטיה ולא ידענא בהי עדנא (ח) (שלקת דאילנא ממך): **אין זקוק לו.** בין גג לגג לארבע אמות גובה: **אם נתפס בגגב.** שאם יכנס לפניס מן המחילה, לשם גגיבה ולכנס: **אני משתמיט ליה.** ולומר חפץ נפל מידי על גגך ונכנסתי אלך ליטול: **סיחה חצירו למעלה מגגו של חבירו.** סיחה קרקע אחלר גבוה מקרקע הבית: **אין זקוק לו.** בעל האחר לעשות לו מחילה בין אחר לגג לגג הכיון דגג לא קביע אשמיטיה עוד שלא ירלוהו: **זו למעלה מזו.** קרקעית האחד גבוה מחבירתה: **זה בונה מכנגדו ועולה.** התחתון בונה משלו מלמטה עד שמגיע לגובה קרקעיתו של חבירו ואחר כך מתחיל זה לסייעו ובונה חלקו מכנגדו ומעלה **ולא יהא** עליון נפסד בשפלות קרקעיתו של התחתון: **דסוו דיילי חד מילאי ומד אתאי.** כשחלקו האחון נמל זה בית וזה עלייה: (ט) **איתבר אתאי.** נטבנו הכתלים התחתונים באחון עד שנפלה ד) **איבנייה אנא.** משלי: **אמר ליה.** עליון ליה לי דוכתא דדיירנא ביה: **לא קא מחדר לי.** אינו יכול לדור בביתי מפני עלייתך:

**בבירה גדולה משתמש.** (ה) זבזיזיה (ובבתליה) עד ד' אמות ובעובי הכותל במקום שנהגו אבל בתרבץ אפרני לא ר"ב נחמן דידיה אמר אפילו בתרבץ אפרני אבל רחבה שאחורי הבתים לא רבא אמר אפילו רחבה שאחורי הבתים / אמר רבינא האי כשורא דמטללתא: עד תלתין יומין לא הוי חזקה, בתר תלתין יומין הוי חזקה ואי סוכה דמצוה היא: עד שבעה יומין לא הוי חזקה, בתר שבעה יומין הוי חזקה ואי חבריה בטינא לאלתר הוי חזקה אמר אביי "שני בתים בשני צדי רשות הרבים זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו זה שלא כנגד זה ומעדיף" מאי איריא ברשות הרבים "אפילו רשות היחיד נמי? רשות הרבים איצטריכא ליה מהו דתימא נימא ליה "סוף סוף הא בעית לאצטנועי מבני רשות הרבים, קמ"ל דא"ל: רבים ביממא חזו לי בלילא (ג) לא חזו לי, את בין ביממא בין בלילא חזית לי - א"נ - רבים, כי קאימנא חזו לי כי יתיבנא לא חזו לי את חזית לי בין כי קאימנא בין כי יתיבנא, רבים, כי מעיינו חזו לי כי לא מעיינו לא חזו לי את ממילא נמי חזית לי. אמר מר "זה עושה מעקה לחצי גגו וזה עושה מעקה לחצי גגו זה שלא כנגד זה ומעדיף", פשיטא? לא צריכא דקדים חד מנייהו ועבד (ג) מהו דתימא נימא ליה אידך "שקול אוזינקא ועבדיה את כוליה" קמ"ל דא"ל "את, מ"ט לא עבדת, משום דמיתרע אשיתך, אנא נמי מיתרע ליה אשיתאי" אמר ר"נ אמר שמואל "נגג הסמוך לחצר חבירו עושה לו מעקה גבוה ד' אמות אבל לא ר"ב נחמן דידיה אמר אינו זקוק לד"א אבל זקוק למחיצת עשרה למאי: אי להיזק ראיה ארבע אמות בעינן אי לנתפס עליו כנגב' במסיפס בעלמא סגיא אי לגדיים, וטלאים בכרי שלא יזדרך בבת ראש' סני? לעולם לנתפס עליו כנגב: במסיפס מצי משתמט ליה ה) [אמר "ממצורי, קמ"ל] במחיצת עשרה לא מצי משתמיט ליה. מיתיבי אם היה חצר למעלה מגגו של חבירו אין נזקקין לו מאי לאו אין נזקקין לו כלל? לא, אין נזקקין לד' אמות אבל נזקקין למחיצת עשרה. איתמר שתי חצרות זו למעלה מזו אמר רב הונא תחתון בונה מכנגדו ועולה ועליון בונה מכנגדו ועולה ורב חסדא אמר עליון מסייע מלמטה ובונה תניא כוותיה דרב חסדא שתי חצרות זו למעלה מזו לא יאמר העליון ירדיני בונה מכנגדי ועולה אלא מסייע מלמטה ובונה ואם היתה חצרו למעלה מגגו של חבירו אינו זקוק לו אמר רבי יוחנן: חד הוה דייר עילאי וחד הוה דייר תתאי, (ד) איתבר תתאי, א"ל תתאי לעילאי "תא ונבנייה", א"ל "אנא שפיר קא דארנא, אמר

**בבירה גדולה.** בית ארוך מאד וחלוק מתוכו להרבה חדרים (ה) קטנים והסכיר לזה אחד מהן הרי זה משתמש בכתליה כחורי הכתלים על פני ארכה מבחוץ עד ד' אמות **אף** שלא כנגד ביתו וכזיזים היולאים מכתלים: **וכטוני סכותא.** ברלשון יון אם הסכיר לו בה עלייה: **אבל בתרבץ אפרני לא.** דרך בני בירה תשובה להניח לה כנגד פתח המרקלין החשוב שבה כעין גינה קטנה לאויר ושולין בה דשמיסויפה המרלה לעניים ועשה לון רשות לזה לחלוק בכתלים כלפי שליט עשוי ליכנס לתוכו: **אבל רחבה שלאחורי הבתים.** כל היקף שלאחורי הבתים קרוי רחבה ושלפני הבתים קרוי חצר (ו) אין הרחבה מוסכרת לו להשתמש: **לא פוגע חוזקה.** אם סמכה על כותל חבירו ולא מיחה בתוך שלשים [יום] לא הויא חזקה לטעון ולומר פייסתיך במשות עד שולם דכל תלתין יומין לא קפיד אינים ולא מחי, סבור אחבי זה לריך לגל ולימים מוטעים ימלגו משם: **ואי סוכה דמצוה היא לבתר ז' הויא חזקה.** דכיון דשבקוה עלה יותר מן הלורך הוה ליה למחויי: **חוזקה.** ומדלא מיחה איכא למימר דזה פייסו במשות עד שולם שכן היה דרכם לקבוע סוכתן לצורך כל הימים והלכך מיד לאחר ז' הויא חזקה דלא דמי לסוכה דמטללתא דלא הוי חזקה עד תלתין יומין דההיא לגל בעלמא הוא דעבדה אבל סוכה זו לצורך כל ימות החג שבכל שנה עשאה. ע"כ: **זה שלא כנגד זה.** זה סותם נגנו לגד לפון וזה לגד דרום: **ומעדיף.** מוסך המעקה יותר מאלו הגג כדי שיהיה במקלת כנגד סתימתו של זה ומתוך כך לא יראה בהדיא לנגנו של חבירו: **פשיטא.** דהאי פלגא והאי פלגא: **לא צריכא דקדים חד ועביד דידיה.** מעקה לאלו גגו קודם שבא לב"ד ואח"כ תבע את חבירו לעשות בשלו מהו דתימא הואיל והתחיל לעשות יגמור המעקה בגגו וזה יתן לו אלו הוצאה: **אוזינקא.** אליאה: **חוזקה.** (ז) דאי לא קדים אלא בא לב"ד על עסק המעקה ולא זה רולה לעשות בגגו ג) פשיטא דב"ד עושה פשרה ביניהם לעשות כל אחד אלו מעקה או האחד יעשה כולו וחבירו יחזיר לו שכר הוצאת אשיותא לבל השתא דקדים יכול לטעון לידך אילו לא קדמת אותי הייתי עושה כולו בגגי אבל לאלאין לא עבידנא דמריחא לי לחזר אחר פועלין בשביל דבר מועט. ע"כ: **לא אחרא אשיתאי.** מכובד הכנין שמכבידין על חומה ביון ממהרת לקלקל למעלה: **נגוה ארבע אמות.** משום היזק ראיה: **אבל בין גג לגג.** לא לריך דאמרינן בשמעתין קמייתא אבל קביעת אשמיטיה ולא ידענא בהי עדנא (ח) (שלקת דאילנא ממך): **אין זקוק לו.** בין גג לגג לארבע אמות גובה: **אם נתפס בגגב.** שאם יכנס לפניס מן המחילה, לשם גגיבה ולכנס: **אני משתמיט ליה.** ולומר חפץ נפל מידי על גגך ונכנסתי אלך ליטול: **סיחה חצירו למעלה מגגו של חבירו.** סיחה קרקע אחלר גבוה מקרקע הבית: **אין זקוק לו.** בעל האחר לעשות לו מחילה בין אחר לגג לגג הכיון דגג לא קביע אשמיטיה עוד שלא ירלוהו: **זו למעלה מזו.** קרקעית האחד גבוה מחבירתה: **זה בונה מכנגדו ועולה.** התחתון בונה משלו מלמטה עד שמגיע לגובה קרקעיתו של חבירו ואחר כך מתחיל זה לסייעו ובונה חלקו מכנגדו ומעלה **ולא יהא** עליון נפסד בשפלות קרקעיתו של התחתון: **דסוו דיילי חד מילאי ומד אתאי.** כשחלקו האחון נמל זה בית וזה עלייה: (ט) **איתבר אתאי.** נטבנו הכתלים התחתונים באחון עד שנפלה ד) **איבנייה אנא.** משלי: **אמר ליה.** עליון ליה לי דוכתא דדיירנא ביה: **לא קא מחדר לי.** אינו יכול לדור בביתי מפני עלייתך:

**מסורת השי"ס**

א) נעיל ב: ב) [ברוך מרך מלכי]: ג) בדפוס יש מיתה ולא זה רולה לעשות בגגו: ד) [שייך לדף ג.]: ה) ס"ל ל"ג:

**הגהות הב"ח**

(א) גב' מתחתון בכתליה וכזיזיה עד תרכנ תמות: (ב) שם לא מזו לי. ל"ב ע"ל דף ד': (ג) שם ומבב דדיריה מהו דתימה: (ד) שם מיתבה תתאי: (ה) רש"י ד"ה בירה וכו' תדרים קטנים והסכיר: (ו) ד"ה אבל רחבה חלר כס"ד ואח"כ מה"ד לא אין הכתבה: (ז) ד"ה תוסי פפ"ב ל"ל דקדים דלא לא קדים: (ח) ד"ה אבל וכו' בסי עדנא סלקת כ"ל ואות ד' נמחק: (ט) ד"ה איתבר תתאי: (י) תוס' ד"ה מהו כו' ועבדה הוה מלי כ"ל ותיבת זה נמחק: (כ) ר"ה שתי וכו' כי קאי עליון בשפת תלינו דרמאי לעיל:

**רבינו גרשום**

מנסף אלא משני עברי הבית אבל בנוי כעין צריף הוא"א בל"ע שהוא עגול ומנסף בכל סביבותיו לא [אחוזק] ויכול לעכב עליו: בבירה גדולה. כעין מגדל גדולו בתוכה בתים הרבה סביבותיה ויש סביבותיה חצר וגנות ופרדסין הרי זה השוכר משתמש חוץ לביתו בכתליה דבירה הסמוכות ה) לבותל אם יש בה חרירין או זיזין שתולין בה חפציהן עד ד' אמות סמוך לבית הכותל בסקום שנהגו לישתמש על גב ב) הבית משתמש חוץ לגג בעובי הכותל ד' אמות: אבל בתרבץ אפרני. בינת ביתן שסמוך לפלטין אינו משתמש לבתים אלא לפלטין: אבל רחבה גדולה שאחוריי הבתים. היא ראוי עשויה לצורך הפלטין עצמה: האי כשורא דמטללתא. אם נעץ אחד קירתו בכותל חבירו מרשות של בעל הכותל לסכך עליה מפני החמה אם נעוצה בו הקורה יותר מל' יום ולא מיחה בעל הכותל היו חזקה לזה שנעצה לקובעה שם לעולם שסתם שאלה משאיל כותלו לחבירו לנעוץ בו [מידי] ל' יום ותו לא: ואי סוכה דמצוה היא. בלוסר אם הרשהו לנעוץ קורה לצורך סוכת החג דמצוה ודאי אם הניחה שם יותר על ז' ימים בפני בעל הכותל שלא מיחה יכול להחזיק בה לעולם: ואי חבריה לקורה בטינא. כלומר שקבעה לקורה בכותל בטרמר ובכבנים בקביעות בפני בעל הכותל ולא מיחה הוה חוקה לאלתר דאיכא למימר דמחל לו: כ' בתים משני צדי רה"ר. אם מקום הוא ששתמשין על הגגות זה עושה לחצי גגו מעקה בגבוה ד' אמות משום היזק ראיה וכן השני זה שלא כנגד זה ומעדיף מעם זה כנגד זה כדי שלא יוכל א' להציץ בתוך גג חבירו ג) אלא ברה"ר מצי לסיסר חבריה דסעבה מאי [נפקא] לך סינה אי לא עבירנא מעקה בתוך סוף סוף אי לא הואי אנא הכא אא"ה קבעית לאצטנועי מבני רה"ר קס"ל דמצי אמר לה אי לא מבני רה"ר יכלינא לאצטנועי דכי יתיבנא לא חזו לי קס"ל ס) דאא"ה לא חזו לי קס"ל ס) ד) דקרים חד מיניייהו ועביר. מעקה לחצי גגו: אוזינקא. חצי הוצאתך שתוציא בטולו: משום דאיתרע אשיתך. שלא יכביד על הכותל ויפול הכותל אנא נמי מסתפינא הכי: גג הסמוך לחצר חבירו. דמסקס **החצר** גבוה **לגגו** עושה מעקה ד' אמות לגג שלא יצין לחצר חבירו. ואי קשיא לסה אין מחייבין בעל חצר לעשות מחיצה לחצירו שלא יסתכל לגג חבירו. הא לא תיקשי דהיתקא דחצר קביעא תשמישתא הגג לא קביעא תשמישתיה: אבל בין גג לגג דלא קביעא תשמישתייהו לא לאהי ולא לאהי לא: **אי לנתפס עליו כנגב.** כלומר אי לכך צריך מחיצה דלא יכנס חבירו לשם בלא רשות ויתפס כנגב דיכול לומר לו לגנוב באת: במסיפס בעלמא סני. אפי' במחיצה כל שהוא אם יעבור עליו בלא רשות יתפס כנגב: במסיפס יכול לאישתמוטי. דסעין דכיון דלא הוי האי מחיצה גבוה י' שפחים לא הוה ידענא אי משום מחיצה הוי משום הכי עבירנא ולא משום גניבה: **למעלה מגגו של חבירו.** שקרקעית **החצר גבוה** יותר **על הגג**: מאי לאו אין נזקקין לו כלל לעשות מחיצה וקשיא לעיל דתרצת ו) זקוק למחיצה: שתי חצירות זו למעלה מזו. שהחצר גבוה יותר מן האחרת דתתחון דחקוק מחיצה בקרקע עליון וגבוה עד שהיה הכותל שוה לחצר העליון ושוב יבחבו העליון עד ד' אמות: ורב חסדא אמר עליון מסייע מלמטה עם התחתון. לפי שהעליון יכול לראות התחתון ולא התחתון העליון לסיכך צריך העליון לעשות רוב הבנין כפי שלא יוזק לתתחון מראייתו: ואם היתה חצירו למעלה גבוה מגג של חבירו אין זקוק לו. משום דגג לא קביעא תשמישתיה: איתבר ביתא דתתאי. שנפלו קצת מכותלי התחתון ונח על ארחו קצת כותל התתחון שנשתיירו: אמר ליה תתאי לעילאי תא נבנייה. כלומר סייע לי לבנות הבית כבראשונה: שפיר דארנא. כלומר אינני צריך שאני יפה דר שלא נפלה עלייתי:

ז) [מולוי ל"ל בכתליה דבירה בסמוכות לבותל ביתו אם יש בה מוריין וכו'] ב) [נרמה דל"ל על גג הבית וכו'] ג) [נרמה דל"ל דה"ל לאסריכה ליה דמהו דתימא דמלי למימר ליה מבריה וכו'] ד) [נרמה דל"ל דמלי ליה מידך מי לא את מבני רה"ר וכו'] ה) [מולוי ל"ל דכי יתיבנא לא חזו לי ומ"ה יכול לנסוו שיעבה מלי מעקה לגגו] ו) [מולוי ל"ל דהקלת דחוקה לגמוליה י"]: